

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

Продовж. табл. 1

1	2	3	4
Можливості	- збільшення цільової аудиторії; - поява нових партнерів	- зміна рекламних технологій; - поява нового контингенту споживачів; - наявність цікавих ідей та їх постійне оновлення	- використання сучасних систем автоматизації; - можливість обслуговування додаткових груп споживачів
Загрози	- зменшення платоспроможності споживачів; - зростання обсягу та рівня оподаткування; - зміна уподобань споживачів	- зменшення платоспроможності споживачів; - зростання обсягу та рівня оподаткування; - зміна уподобань споживачів	- зменшення платоспроможності споживачів; - зростання обсягу та рівня оподаткування; - зміна уподобань споживачів

З проведеного SWOT-аналізу для закладів ресторанного господарства м. Суми можна побачити, що для покращення їх функціонування необхідно покращити кадрову роботу, удосконалити цінову політику, а також оновлювати асортимент послуг та страв закладів відповідно до змін смаків споживачів.

МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ ЯК КЛЮЧОВОГО ІМПЕРАТИВУ МІЖНАРОДНОЇ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ

Кривенко Л.В., д.е.н., професор

ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України»

Функціонування світової економіки ХХІ століття супроводжується різноманітністю інноваційних процесів і їх безперервністю. Інновації становляться рушійною силою управління регіонів, галузей і підприємств та виступають результатом фундаментальних і прикладних досліджень.

Реалізація інноваційної стратегії розвитку економіки регіонів України повинна враховувати світові досягнення та результати науково-технічного прогресу; власні інноваційні ідеї, проекти та розробки, що дозволить реалізувати конкурентні переваги країни у розробці та впровадженні інноваційних продуктів і технологій на світовій арені.

Постулати інноваційної стратегії розвитку регіонів передбачають формування ключових завдань і проведення відповідної політики, спрямованої на підтримку інноваційно-інвестиційних процесів.

Найважливішим стратегічним орієнтиром регіональної політики повинна бути її спрямованість на запровадження інноваційної моделі зростання економіки, сутність якої полягає у підвищенні конкурентоспроможності за рахунок наукових надбань та їх технологічного застосування, що дозволить зайняти чільне місце на світовому рівні.

Основи інноваційної моделі економічного розвитку регіонів мають спочатку реалізовуватися в тих галузях народного господарства, де найсприятливіші умови та найбільша готовність до освоєння інноваційного алгоритму розвитку та інтеграції у світове співтовариство. Це забезпечить можливість поступового переведу на інноваційні механізми розвитку, перетворити науково-технічний потенціал у ефективний ресурс і забезпечити належні умови для розвитку інноваційної інфраструктури. Разом з тим, необхідно зазначити, що якщо при впровадженні моделі на початковій стадії дозволяється обирати певні привабливі галузі економіки, то питання відбору конкретних регіонів є проблематичними і дискусійними.

Таке розуміння інноваційної моделі означає необхідність прискореного розвитку високотехнологічних виробництв, які б створювали наукоємну продукцію, сприяли би підвищенню технологічного рівня підприємств, впровадженню у практику прогресивних наукових і технологічних досягнень як вітчизняного, так і світового рівня.

Якщо розглянути основні напрями інноваційної діяльності регіонів України, то близько 78% підприємств, що займалися інноваційною діяльністю, впроваджували нову продукцію, і лише 19,3% з тих, що займалися інноваційною діяльністю, впроваджували нову техніку. Це підтверджує переважно екстенсивний характер інноваційних процесів, свідчить про те, що інноваційна продукція впроваджується переважно шляхом використання наявного обладнання і наявних технологій. А як відомо, екстенсивний тип розвитку не може забезпечити конкурентоспроможність не тільки підприємств як таких, але й нової продукції.

На практиці експерименти з встановлення пільгових режимів функціонування для окремих територій вже проводяться, та ефект від їх впровадження оцінюється по-різному. Одна група економістів-регіоналістів вважає, що слід і далі продовжувати такі експерименти, тому що останні мають особливе значення для розвитку регіонів у контексті загальноекономічного розвитку держави. Також існує точка зору, згідно з якою вищезгадані експерименти є неефективними, що пов'язано з соціально-економічним розвитком лише окремих територій, а не всієї держави.

Досвід розвинених країн свідчить, що специфічні відмінності реалізації інновацій від здійснення науково-технічної діяльності полягають у ресурсах, пріоритетних напрямках, способах їх впровадження на практиці і

термінах проведення. Основні труднощі, які виникають у процесі здійснення інноваційної діяльності, пов'язані з обмеженістю власних коштів у вітчизняних підприємств і проблематичністю отримання фінансових ресурсів із зовнішніх джерел.

Виходячи із світового досвіду, при розробці та впровадженні інноваційної моделі розвитку економіки регіонів України, доцільно розраховувати на допомогу ТНК і міжнародних фінансово-кредитних установ; необхідно активізувати діяльність спільних підприємств, фінансово-промислових груп, науково-технологічних парків, технополісів, бізнес-інкубаторів та кластерів на території регіонів. Тільки великі об'єднання транснаціонального типу можуть освоїти найновітніші науково-технічні напрямки та знайти відповідні ніші на високотехнологічних ринках.

Таким чином, ефективне функціонування різноманітних інноваційних структур, застосування вдосконалених інструментів фінансування, форм, стимулів і взаємовідносин між суб'єктами господарювання, наявність адекватної інформації про світові науково-технічні досягнення та ефективне її використання в інтересах вітчизняного товаровиробника сприятимуть реалізації інноваційної стратегії та приведуть до формування високоефективної структури управління у контексті підвищення конкурентоспроможності економіки регіонів України.

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ ПОВОДЖЕННЯ З ТВЕРДИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ: КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

Кривенко С.В., к.е.н., доцент

*Полтавський інститут бізнесу Міжнародного науково-технічного
університету імені академіка Ю. Бугая (Україна)*

У якості теоретичного підґрунтя для вирішення проблем поводження з твердими побутовими відходами доцільно використовувати: концепцію «зовнішніх ефектів», яка дозволяє розробити заходи, пов'язані з усуненням негативних екстерналій у сфері поводження з відходами; концепції енергетичної економіки, технічного детермінізму та «нульових відходів», на засадах яких слід обґрунтувати доцільність роздільного збирання і утилізації відходів; концепцію сталого розвитку суспільства, яка наголошує на необхідності збалансованого розвитку економічної, екологічної і соціальної систем та державного регулювання еколого-економічних процесів.

Аналіз економічних показників найбільш поширених методів переробки ТПВ дозволяє стверджувати, що найдорожчим способом є